

1. Pestprotocol

Je kunt in een klas onderscheid maken tussen plagen en pesten. Kinderen die elkaar plagen kunnen elkaar wel aan. Een geplaagd kind kan terugplagen. Na een tijdje maken ze het samen weer goed. Kinderen plagen elkaar ook voor de gein. Maar dat kan gevaarlijk zijn.

Soms wordt de grens tussen plagen en pesten overschreden. Er worden dan grappen gemaakt ten koste van de ander. Het plaaggedrag kan dan, indien het op deze voet doorgaat, echt overgaan in pesten.

Pesten is altijd gemeen. Als er wordt gepest, is het ene kind altijd sterker dan het andere. Het ene kind heeft grotere spierballen, een grotere mond, meer invloed.

De een wint dus altijd en de andere is altijd de verliezer.

Vaak is de pester niet alleen en verzamelt een groepje om zich heen die meedoen: de meelopers.

Daarnaast is er vaak ook een grote groep

Een grote kans op pestproblematiek bestaat er als de school/de leerkracht veel nadruk legt op competitie, en als conflicten niet met overleg worden opgelost, maar met agressie.

De meeste van deze kinderen hebben (of krijgen als gevolg van pesten) weinig zelfvertrouwen en een negatief zelfbeeld. Zij uiten dit door zich terug te trekken en af te sluiten. Dit heeft tot gevolg dat deze kinderen in een negatieve spiraal terecht komen. Het zelfvertrouwen vermindert en de sociale vaardigheden gaan achteruit.

Kenmerken van een gepest kind:

- Claimgedrag
- Onecht
- Gedraagt zich raar blij
- Reageert erg agressief: "Als je aan mijn spullen komt dan sla ik je kapot."
- Doet overdreven
- Voldoet aan eisen pesters. (Klusjes doen, geld geven, snoep.)
- Is lievelingetje van de leerkracht. Als de leerkracht aardig is voor de leerling, gaat het de leerkracht 'helpen'.
- Reageert onzeker en denkt: wat moet die van mij, ze gaan me vast weer pesten.
- Voelt zich onzeker over de gedachte of hij/zij wel of niet gepest zal worden,
- Vertoont afwijkend gedrag
- Vertoont provocerend gedrag
- Heeft gebrek aan zelfvertrouwen
- Is depressief
- Worstelt met "zijnsvragen". Ik wou dat ik dood was.

Voor verdere info over dit onderwerp wordt verwezen naar de pdf. Pesten in de map I-Werkgroepen - kanjertraining.

Procedure pesten

Preventieve maatregelen:

Met behulp van de kanjerlessen werken wij aan preventie. Kernpunten in de aanpak:

1. De Kanjerafspraken

2. Denk goed over jezelf en de ander

3. Pieker niet in je uppie, maar deel je zorgen met de ander, bij voorkeur met je ouders, leerkracht

4. Denk oplossingsgericht

5. Geef op een nette manier je mening en doe je voordeel met kritiek die je krijgt

6. De school maakt onderscheid tussen onvermogen en onwil.

6a. Is er sprake van onvermogen, dan mag deze leerling erop vertrouwen dat hiermee rekening wordt gehouden. Deze leerling heeft veel te leren in een moeizaam proces. De omgeving heeft daar begrip voor.

6b. Is er sprake van onwil, dan krijgt deze leerling een grens gesteld, ook als dat samengaat met onvermogen. Bij onwil kan geen beroep meer worden gedaan op begrip vanuit de omgeving. Die rek is eruit. Het kan namelijk niet zo zijn dat de omgeving overall rekening mee moet houden, en dat het onwillige kind om wat voor reden dan ook "de eigen gang" mag gaan.

7. Hulp in de vorm van een maatje/buddy/tutor (bemiddeling)

8. Duidelijk schoolbeleid en handhaving ervan.

Daarnaast werken we ook met pestprojecten in de bovenbouw, o.a. het project "Spijt". Het voorbeeldgedrag van de leerkracht nodigt kinderen uit om wederzijds respect te tonen.

Aanpak van pesten

Veel ouders verlangen van de school dat de pester moet worden aangepakt en dat de gepeste moet worden beschermd. In zekere zin is dit natuurlijk zo, maar de school kiest er niet voor om kinderen te beoordelen als behorend bij "kwaad of goed". Ieder mens maakt wel eens fouten, ook kinderen. Aan de leerkracht is het de taak hen die fouten in te laten zien en de kans te geven zich te herstellen. De leerkracht begeleidt hen hierin, maar ook op ouders moet hierbij een beroep worden gedaan.

In gesprek met kinderen (en ouders) wordt de voorwaarde gehanteerd dat binnen de kaders van de Nederlandse wetgeving veel mag zolang je rekening houdt met elkaar. Jij hoeft je niet onveilig te voelen door het gedrag van de ander, en die ander hoeft zich niet onveilig te voelen door jouw gedrag. Kortom: je gedraagt je.

Dit doen we wel

Dit doen we niet

De school neemt het overzicht van de smileys als uitgangspunt: "Het is prima dat jouw vrienden het leuk vinden wat jij bedenkt en doet, maar als de rest van de klas dat niet leuk vindt, evenals jouw juf of meester, (en jouw ouders als die erachter komen) dan gaan we dat niet doen op school." Je blijft fatsoenlijk en je laat je niet bepalen door je uitdager(s): "Geef geen benzine aan vervelend lopende motortjes." Mocht een leerling zich niet willen houden aan de eenvoudige afspraken zoals weergegeven in de smileys, dan wordt dat met de ouders van het betreffende kind besproken. In dit gesprek wordt ervan uitgegaan dat de ouders met de school willen meedenken om een oplossing te zoeken die goed is voor het eigen kind, andere kinderen, de leerkracht, de school en de buurt.

Wat verwachten we van ouders:

Als u zich zorgen maakt om het welzijn van uw kind, of het welzijn van andermans kind, dan overlegt u met de school. Uitgangspunt daarbij is dat u in gesprek gaat met het doel een oplossing te zoeken die goed is voor u en uw kind, maar ook goed is voor de andere kinderen. De school is hierin uw medestander.

Stappenplan wordt gevolgd bij pesten:

Stap 1: gesprek met de pester en gepeste.

- **Zoeken naar de reden van het pesten**
- **Laten zien wat het effect van zijn / haar gedrag is voor de gepeste**
- **Excuses laten aanbieden in een gesprek met het gepeste kind, hierin worden ook afspraken gemaakt.**
- **Positieve kanten benoemen van het gepeste kind**
- **Pesten is verboden in en om de school: wij houden ons aan deze regel.**
- **Vertellen wat het gevolg is als de pester doorgaat met pesten.**
- **Gesprek met de klas. Dit kan tijdens een kanjerles. Samen oplossingen bedenken hoe het pestgedrag kan stoppen.**

De pester moet nu een kans krijgen het goed te doen. Elke week een gesprekje met de pester kan hem / haar inzicht geven in het gedrag wat hij / zij laat zien. Ook elke week een gesprekje met de gepeste om te kijken of het gestopt is en bespreken hoe deze zich het beste kan gedragen.

Stap 2: Wanneer het pesten doorgaat

- **Alle punten bij stap 1 opnieuw doorlopen**
- **Vervolgens schrijft de pester op wat er gebeurd is en wat zijn / haar rol hierin is. Dit gaat met een begeleidende brief of telefoontje naar ouders. Ouders geven de brief ondertekend mee terug.**
- **Opnieuw een gesprek met de groep. Hen wijzen op hun verantwoordelijkheid om pesten te voorkomen.**
- **Een gesprek met de kinderen die de gepeste kunnen helpen. Die durven opkomen voor het gepeste kind.**
- **Een gesprek met de meelopers: hen laten inzien wat hun rol is in het pesten van het kind.**

Stap 3: Wanneer er hierna nog meer incidenten gebeuren

- **Alle punten bij stap 1, maar dan in aanwezigheid van directie**
- **Ouders worden gebeld voor een gesprek op school. De leerling is bij dit gesprek aanwezig en leerkracht en ouders praten samen met het kind over vervolgstappen.**
- **Er kunnen evt. externen ingeschakeld worden (CJG, GGD)**